neratō·nō sic mereēs ipā laboris: ne scit vicissitudinē nescit finē: manet in eternuz· Cū dederit mqt dilectis suis somnū: ecce hereditas dñi· Sufficit enī nūc cuiqz diei malicia sua: nec laborē suū poterit reseruare se quēti·ꝫ oīiū merces laborū in vna illa die redditē·cui altera non succedit· Repsita est mihi corona iusticie ait apls: quā reddet mihi nō in illis·ꝫ in illū diē iustus iudex· Melior est enī dies vna in atrijs illis super milia· Guttatim pena bibitē·liquāto fumiē· p minutias trāfit: nā in remuneratōe torrēs est voluptatis ꝛ flumis impetu·torrēs mundās leticie flumē gle et flumen pacis· Flumē plane est ꝫ qđ affluat non qđ fluat vl effluat· Flumē vocat: nō qz trāseat vl prāseat: ꝫ qz abūdet· Eternū inquit gle pondus· Nō enī gloriosa vestis· nō gloriosa ouis uia· nō gloriosa domus: ꝫ ipa glaz mittit· Si quid vero illoz aut similiū aliqñ dr· figura est· Nā in veritate iustoz exspectatio nō aliquod letū·ꝫ ipa leticia est· Gaudent in cibis gaudent in pompis· gaudēt in diuitijs· gaudent et in vicijs hoies: ꝫ luctus extrema occupat eiusmōi gaudioz· qđ gaudiū in materia conuertibili mutari necesse ē: re mutata· Accēdit cereus· nō purū lumē est ꝫ lucerna· Siquidez ignis ipe· propria fomēta assumit· nec nisi ipa cō suptōe foueē· Porro deficiēte materia etiā ipe deficiet: et vbi illā viderīs prorsus exustā· hūc qz nihilominus extinctū esse repies· Sic gē flamme illius nouissima fumꝰ occupat et caligo: sic leticia tere rei in tristicā omutat· Nob aūt nō fauū melis sed purissimū et liquidissimū mel reposuit deus: ipam plane leticiā vi

am: gratiaz pacē voluptatē amenitatē felicitatē iocūditatē et exultatōnē thesaurisauit nobis dñs deus nr. hec oīa vnū: vt sit pticipatio hierusalē in idipm· Et ꝫ vnū et idipm nō nisi ipe fiē sup̄ memimmꝰ: dicente apso: qñ erit deus oīa in oībz· Hec merces nostra: hec corona nostra· ꝫ brauiū nostrū: ad qđ vtinā sic curramꝰ· vt apprehendamus· Frēs nunquā prudens agricola semināndi oportunitatē reputat lōgiorē· qz future messis desiderat vbertatē· Vestri aūt dies nō minus vtiqz gē capilli oīes numerati sūt: ꝛ sicut pilus de corpe· sic et momētum de tpe nō pibit· Habentes gē talem pmissiōem carissimi non deficiamus aut fatigemur aliqñ: nec graue causemur onꝰ xpi· qđ teste ipo leue vl iugum reuera· suaue est: ꝫ ad oīe qđ videmur portare pondus dei eē nū gle pondus cogitemꝰ· Ad quā nos sua miseratōe pducat vtutum dñs et rex gle: cui interim deuota hūilitate clamamꝰ· nō nob dñe nō nobis·ꝫ nomini tuo da glaz·

De obediētia patiētia ꝛ sapia·

Obsecro vos frēs p cōmunē salutē· studiose suscipite data vobis oportunitatē opande salutis· Obsecro per misericordiam pro q̄ tā mirabiles vos facē studuistis: facite ad qđ venistis: ad qđ ascendistis de flumīibz babilonis· Sup flumina babilonis ait ppha illic sedimus ꝛ fleuimꝰ: dū recordaremur tui syō· Nulla vob ꝫ nutriēdoz libroz cura: nulla sollicitudo quō placeatis vxoribz: nō de nūbimis· nō de negocijs secularibz· nō de ipo victu et vestitu necesse est cogitare· Pro-

eul a vob mag qđē ex pte dei malī
cia. ⁊ sollicitudo vite. sic abscondit
vos deus in abscōdito tabernaculi
sui. Vacate itaq; dilectissimi. et vi-
dete qm ipe ē deus. Verū vt ꝝ qm q;
possitis curādū est vobis pus vt vi-
datis qđ estis vos: et iuxta eiusdē
ape vocē. sciāt gētes qm homines
sūt. Huic duplici obiderationi. tota ꝝ
vestra vacatio tribuat. fic sanctus
orabat. Deus nouerim me: noueri
te. Quō eni natus sibi videt hō la-
bores fugitās ⁊ dolores ? Aut quō
sat se esse hoiez: q; ad id pat⁹ nō ē
ad qđ nat⁹? hō mat nat⁹ ad labo
rē. Nā ad laborē natū se dubitz: q; nō
nat⁹ ē in dolore. Sz dolorē pturiēti ſ
clamor. laborē plis fletus indicat ⁊
vagitus. Nm tu laborē ⁊ dolorē cō
fiteras ait apla. Labor in actōib:
dolor in passionib est. Proinde qui
se nouerat hoiem ad vtrūq; patus
supplici ofessiōe dicebat. Paratum
cor meū deus patū cor meū. Et ge-
minā hāc pparatōez euidētius ex-
primens: de actione quidem patus sū
ait et nō sū ē batus. vt custodiā mā
data tua: de passione vero. ego mat
in flagella patus sū. et dolor meus ſ
in aspectu meo semp. Nemo sane in
hac misera vita geminā hāc vexa
tōem se euadere gaudeat. Nemo q;pe
ex omnib filijs ade sine labore hic
viuit: nemo sine dolore. Est q; declī-
nat aliquos. sz incidit pculdubio in
grauiores. In labore mat hoim nō
fuit ⁊ cū hominib nō flagellabunt
Nō tñ otiuo sine labore fuit: aut mi
nime flagellant. Demiq; pterea in-
quit tenuit eos superbia. Grauis eī
dē labor. Opti sūt miq;tate ⁊ impie-
tate sua: grauib plane flagellis.
Sicq; nō ē gaudē impijs dicit dñs
Nō eni nec laboris auxietatem nec
flagelli sentiūt lesionē: ipsa iam in
sensibilitas vehementiā indicat pas
siōis. Sudat paup in ope foris. sed
nunq;d minus anxie diues intus in
ipsa sua cogitatōne laborat ? Capit
iste os suū in oscitatōne: capit ille in
eructatōe: et interdū ille grauius
fastidio q; iste media cruciat. Do-
strem⁹ velint nolint nō mō homies.
ſ etiā demones ⁊ faciūt ⁊ paciuntur
qđ prudentia sūma disposuit. Cete-
rū nec leprosa obedientia: nec cani
na patiētia ōmēdat. Inde ē q; non
simplicit petimus. vt fiat voluntas
dñi. quā in oñib ⁊ p oñia fieri cer
tissime ostat. volūtati eni eius q;s re
sistit: ſ vt fiat fic in celo ⁊ in terra.
Nuā mirū adiectōem duab q;z p̄
cedentib petitōib nihil ominus re-
or aptandaz: vt patrē nr̄m q; in cel
est exoremus. q;tenus et nomē eius
sanctificet. ⁊ regnū eius aduemat.
et volūtas fiat. Hec oñia fic in celo
fiat ⁊ in terra: alioquin vbi non san-
ctificat nomen eius ? Vbi iā regnū
eius nō venit: qñ in noie ihesu oñe
genu flectit celestiū terrestriū ⁊ in-
fernoz ? Scio te q;s es scūs dei. ait
etiā ipe malignus. At lōge aliter ⁊
dissimili prorsus affectōne nomen
istud sctificat in celis: vbi tā me-
morabili iocūditate. clamat sanct⁹
sanctus sanctus dñs deus sabaoth.
Sic et regnat non in terra solū. ve-
rū verū etiā in gehenna: imperium
dñs vite ⁊ mortis. Sz oñimo dissi-
milit regnat in his. q; multi seruiūt.
et q; volūtarie famulant. Bonus ci
bo obedietia. de q; nimirū et ipe dñs
ait. Meus cibus est vt faciā volūta
tem pris mei. Et apla: labores ait
manuū tuaz. q;a māducab: beatus
es et bñ tibi erit. Bonus cibus patia
paupū q; non peribit in finē: panis

lacrimaꝝ panis doloris. Veruntñ
vtriq; necessariū est odimentū fine
quo vterq; insipidus nō mō nō re-
ficiat. ꝫ gustatus afferat mortez.
Duriss̄imꝰ equidē cibꝰ vterq; frēs:
et nisi aliqd tercīū saporabile appo
nat. vtriq; mors in olla. Quid vero
tā saporabile. q̄ sapientia? Nēpe li
gnū vite ē: qd̄ et ipsas aq̄s marath
p moysen dulcorauit. Farinula ē:
q̄ pulmētū p̄phāꝝ p heliseū sapora
uit. Ignis est: qui semp ardere p̄ci
piē in altari. Oleū est: ob cuius mi-
sericordiā virginibꝰ fatuis ostium claudiē
nuptiaꝝ. Sal est: qd̄ nulli sacrificiō
deesse iubeē. Inde ē q̄ insulsos ho-
mines dicimus q̄s intelligi volumꝰ
minime sapientes. Et dñs sal in nob
hrē p̄cepit. Apls q̄z omnē nr̄m ſ
monē. sale monet esse cōditū. Puto
tñ hanc ipsam. quā obediētie et pa
tiētie terciā addi volumus sapiētiā
nihilominꝰ triplicē inuenirī: vt no-
strū hoc odimētū velut tribꝰ quibus
dā herbis cōficiaē. Opus enī est vt
iusticia sit in intentōe. hilaritas in
opatōne. humilitas in reputatōe
Insipida nāq; deo et insulsa q̄dam
mō nr̄a obediētia seu etiā patientia
est. nisi oīniuz q̄ vel agimꝰ vel pati-
mur ipse sit cā: qr et quicq̄d facimꝰ
iubemur facere in gl'am dei: et non
si q̄d patimur. ꝫ q̄d̄ p̄pter iusticiam
patimur beati. Oportet aūt pusilla
nimitatē q̄z et tristiciā in omnibꝰ q̄
agēda fūt vel toleranda caueri: q̄a
hilarē datorē diligit deus. Demiq;
hilaritas ipa et deuota voluntas: ad
eā quā sup̄ diximus p̄paratōez spe
cialiter nosciē ptinē. Portio elatōez
sup oīnia fugē necesse ē. Quisquis
enī altū sapit et opus eius et patien
tia vanū sapit: nec grauior vllus sa
por aut magis otrarius ē veritati.
Vides ne q̄ fit vtile homini scire se
hoiem. vt p̄inde fit paratus ad mā-
datorꝝ obediētiaz. et tolerātiaz fla-
gellorꝝ: ac deinceps studeat vt qui
nec laborē interim p̄t effugē nec do
lorē. sic saltē laboret et doleat. vt ſ
sibi in cibos trāseant seculares? Si
quidē melior est obediētia q̄ victi-
me: et melior est patiēs viro forti.
Inobediētia est causa mortis oīes
expimur: oīes morimur p̄pter eā.
Impatiētia anime p̄ditio est: dicē-
te domino. In patiētia vr̄a possi-
bitis animas vr̄as. Nihilominꝰ aūt
sapiētia q̄z quā diximus necessaria
est ad salutē. Siq̄dem nō solū p̄pter
inobediētiā quibꝰ obediētia defuit:
aut p̄pter impatiētiā qui patientia
caruerūt: ſ et qui nō habuerūt sa-
pientiā p̄pter suā insipientiā pierūt
Et hec quidem vt sciāt homines q̄
mā homines fūt: actōibꝰ iā t passio
nibꝰ deputati. Erat q̄ in actōne et
meditatōne positus erat homo: sine
passione habens actionē. hīs etiaz
sine labore meditatōez. Dico autē
quādo positus est in paradisum. vt
opareē et custodiret. Verum hinc
q̄z si non caderet erat aliq̄ p̄mouē
dus. vt sola iā frueree otēplatōne.
sicut et ex ſ inferiori gradu quem
mō tenet. nisi resurgere satagat. in
infimū est q̄nq; casurus. videlicz vt
in sola iā passione verseē: q̄ nec op9
nec ratio ſ tñ passio apud inferos
sit. Felix quidez cuius aiam corpus
nō aggrauabat: qr nec corrūpēba
tur. Sz lōge felicior si ad ſ puenisz
vt minoratus actu plenius p̄fecti-
usq; p̄ticipet sapiētiam: gratis dili
gens corpus. tāq̄ in nullo indigēs
corpore. Esset enī hic pulcerrimus
ordo: et erit adhuc quādo erit. Nec
q̄z enī aliquatenus desperandū. vt

vitelliez ſicut aīa deo. ſic aīe. caro bi-
cere videē. qm bonoꝝ meoꝝ nō
egeſ. A dimplebis me leticia ait cū
vultu tuo. Inde plenitudo inde ſa-
rietas: cū apparuerit gla tua. Nam
qñ de corpoꝝ reformatōe et cōfor-
matōe claritati corporis eius exſpe-
ctamus ex abundanti quodāmō et
mēſure ſuperfluentia erit: vt felici-
ter quidez in ipius glorificatōe ſed
nō principaliter gaudeamus. Vxor
inquit tua ſic vitis abundās: in late
ribꝰ domus tue. Honorabit caro. ſ
iuxt mēſurā ſuā. nō in medio domus
habitans. ſ ſeorſū: nec in facie nob
ſ in latere ſtituta. Filij tui ſic no-
uelle oliuarū in circuitu menſe tue.
Mirū opa etiā ipſa non deerūt: ſ
q̄ nunc fiūt. non que fient tūc: ſicut
ſcriptū eſt. Opa enim illoꝝ ſequun
tur illos. Verū et ſi gratulemur et
agamus gras deo ſup his q̄ ipſius
adiutorio geſſimus: non primū ta-
mē eis locuz dabimus: ſ in circuitu
locabunt. Nūc vero in regione cor-
ruptū habitātes. corporibꝰ ſumꝰ ob
noxij: et exq̄ diſſipauerūt legē dñi
parētes noſtri. nō mō faciēdi tpus
eſt. ſ etiā patiēdi: et omniū noſtrū
āplius laborꝝ dolorꝝ. Durus equidez
cibꝰ eſt ordeaceus panis ſed offēſō
rege pulſus palatio miles quālibet
delicatus advnū forte quē ſolū ha-
bet ſeruulū diuertē opus habebit:
ibi fouere latebras ꝝ inſolita cape
prandia. apud eū: regales delicias
pultibꝰ ruſticanis. ac nobiles ſtra-
mꝰ ſtercoꝝlimio mutare ſuuli. iuxt illud
aplice lamētatōis. qui nutriebā-
tur in croceis āplexati ſūt ſtercoꝝa.
Ibiq̄ maxime aplexa deplorat
oblitas aprie oditōis ingenuas cre
aturas tantā diſſimulaſſe miſeriaz.
nec mō nō reputare qđ tolerant: ſ
tangꝫ bona magnā oplecti. q̄ pau-
lominus extrema fūt mala. Prop-
terea ſiquidem ꝝ de ſeipō ait. Ego
vir videns pauptatē meā: in virga
indignationis eius. Gemamus nos
ſub hꝰ onere frēs: et p̄ſentes deplo-
remus erūnas: frequenē quiſq̄ no-
ſtrū in cōcē pie q̄rimonie erūpat et
clamet. Infelix ego homo. quis me
liberabit de corpe mortis huiꝰ? Stu
deamus etiā furari aliq̄n noſmetip-
ſos ꝝ. a peſſimis cogi occupatōibꝰ
iſtis furtiue ad horā: iaculari ani
mos vibrare corda in id qđ ſuū eſt:
et qđ quāto naturalius. tāto ſuaui
us eſt. Hoc enī eſt qđ dicit. vacate
et videte qm ego ſū deus. Neq̄ enī
eſt oculoꝝ viſio iſta ſ cordiū: cū do
minus dicat. beati mūdo corde. qm
ipſi deū videbunt. Proprīū hꝰ cordis
bonū. nec ſuili ad hꝰ indiget inſtru-
mēto: aprius enī aīe cibꝰ eſt de quo
aplexa. Aruit mḡt cor meuz: quia
oblitus ſū comedere panē meū. Sa-
ne quod dicimus dictu facilius mi-
hil eſt: in oparatōe dicimus operū
q̄ lōge ſit volubilior lingua q̄ dex
tera; et leuis hec ad verbū. q̄ ad a-
ctū illa moueat. Alioquin et dictu
et actu cogitatus facilior eſt: q̄ in
eo quidez ſuo ipſiꝰ ore loquat aīa:
ſuis videat oculis ſuis mambꝰ opē.
Nuāuis et hic interdū laborare eā
neceſſe ē. etiā in gemitu ſuo: ꝝ mtra
aprīū q̄z cubile opungi. Siquidem
vſq̄ adeo vita nra inferno appro-
pinq̄uit: qui ſolius vtiq̄ paſſionis ē
locus: vt et actōnem paſſio. imo et
ipſam q̄z cogitatōez actio ꝝ paſſio
pariter occuparint. Nōne enim no
bis quodāmodo paſſiue ſunt actio-
nes; et in cogitatōibꝰ etiam dolor
et labor? Deuitula effraym docta
diligē triturā. aſſueta iugo. ignara

quietis quãdo veniã et appareb̃ añ facies dei? Quãdo cessabũt ꝫ oĩa: et iam non erit amplius neq; luct9 neq; clamor sed nec vllus dolor neq; labor vllus? Quando inebriabit animas vbertas domus dei: et torrens ille inteficiẽs voluptatis diuine? Quãdo totã sibi eam seremissimi otemplatio luminis vendicabit? Filioli cõcupiscamus in atria dñi: crebro suspirem9 illuc. Patria nostra ipsa est obtemus saltẽ et a longe salutemus eã.

De cãtico ezechie.

Tri sanguinũ et dolosi non dimidiabũt dies suos: persequerãtes in sua vetustate vsq; ad mortẽ: t hoc ꝗa non timẽt dominũ. Verũ qui timore dei initiatur ad sapientiã is otimo dimidiat dies suos: exclamans pre timore vadam ad portas inferi. Cuius vtiq; inferi metu cum ceperit quiescere a malis. incipit de bonis querere desolatõnem: q; necesse est in alterutro consolari. Est autẽ bona cõsolatio de spe salutis eterne: in quã translatis peccatis que separabant inter ipsũ et deũ p dei grãm reuiuiscit et hilarescit. In quo cũ ceperit pficere hoc est pie viuere in xp̃o necesse est teste scriptura psecutõez patiatur: vt recẽs gaudiũ vertat̃ in merorẽ et dulcedo boni vix summis vt ita dicaz labijs attacta in amaritudinem cõmutẽ ita vt libeat dicere versa est citbara mea in luctũ et cãtatio mea in plorationẽ. Ploret ergo amari9 amissaz dulcedinẽ quã prius fleuerat admissam peccatorũ amaritudinẽ: et hoc tã diu facit donec deo miserante desolatio rediit. Nua denuo redeunte cognoscit eã quã passus est tẽptatõez pbatio: nẽ fuisse nõ desolatõem. Porro probatõem fuisse ad eruditõem nõ ad destructõem sicut scriptũ est. Visitas eũ diluculo: t subito pbas illũ. Vnde et cogmito suo de tẽptatõne pfectu nõ tm̃ refugit. ꝫ etiã tẽptari appetit: pba me inquiẽs t tẽpta me. Crebris itaq; huiusmodi vicissitudinibo inter gratie visitationez et tẽptatõis pbatõem in scola virtutũ pficiens. Faciẽte vtiq; visitatõne ne deficiat. tẽptatõe ne sũpbiat. et tali tãdez exercitio mũdato oculo interiori. statim adest lux: cui fideliter inhere cupiẽs. ꝫ corpore pressus nõ prevalẽs. ad seipsũ nolẽs dolensq; resilit: gustato tamẽ aliquatenus q̃ dulcis ẽ dñs eius. etiã cum ad sua redierit in cordis palato sapore retinet: quo fit vt iam ipsũ nõ ipsius quecunq; bona desideret. Et hec est caritas nõ querens que sua sũt: hec facit filiũ nõ querentẽ sua sed patrez diligentẽ. Timor q̃ppe faceret seruũ sua incomoda declinantem: spes mercenariũ sua lucra sectantẽ. Per hos p̃cul dubio gradus ezechias trãsijt. t innotuit trãsiturus. Ego dixi in dimidio dierũ meoz vadã ad portas inferi. Ac si diceret. Cũ depposita ymagine terrestris hominis ymagine celestis vellem portare. cepi a timore vt prescriptum est. Concipiens exclamaui. Vadaz ad portas inferi. Quo tamẽ timore nequaq̃ desperans quesiui residuũ annoz meoz: vt iã mihi viuere incipẽ qui cõtra me vixeram vsq; adhuc. Quesiui autẽ ab illo q̃ dixit. sine me mihi pretestis facere. Neq; enim ad ipm̃ sine ipso nõ